

**Przemówienie Sławomira Skrzypka, Prezesa NBP,
w debacie sejmowej w sprawie
„Sprawozdania z wykonania założeń polityki pieniężnej w 2006 roku”
oraz
„Sprawozdania z działalności Narodowego Banku Polskiego w 2006 roku”**

1. Wstęp

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Zgodnie z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej Narodowy Bank Polski odpowiada za wartość polskiego pieniądza. Ustawa o Narodowym Banku Polskim stwierdza, że podstawowym celem Banku jest utrzymanie stabilnego poziomu cen, przy jednoczesnym wspieraniu polityki gospodarczej Rządu, o ile nie ogranicza to podstawowego celu. Przez stabilność cen współczesne banki centralne rozumieją stopę inflacji na tyle niską, aby nie wywierała negatywnego wpływu na inwestycje, oszczędności i inne ważne decyzje podejmowane przez uczestników życia gospodarczego. Zapewnienie tak rozumianej stabilności cen jest podstawowym sposobem, w jaki bank centralny przyczynia się do zwiększenia tempa wzrostu gospodarczego, zatrudnienia, a w konsekwencji do poprawy poziomu życia.

2. Polityka pieniężna

W „Strategii polityki pieniężnej po 2003 roku” Rada Polityki Pieniężnej przyjęła tzw. ciągły cel inflacyjny na poziomie 2,5% z symetrycznym przedziałem wahań +/- 1 punkt procentowy. Tak sformułowany cel został podtrzymany w „Założeniach polityki pieniężnej na 2006 rok”.

Polityka pieniężna w 2006 roku była prowadzona w warunkach stopniowego wzrostu inflacji, która utrzymywała się jednak wyraźnie poniżej celu. Należy podkreślić, że polityka pieniężna oddziałuje na inflację z opóźnieniem. Istotne jest również to, że inflacja jest w dużym stopniu determinowana czynnikami, które pozostają poza kontrolą banku centralnego. Inflacja na koniec 2006 r. wyniosła 1,4%, a zatem poniżej przyjętego poziomu wahań wokół celu. Na niski poziom inflacji w 2006 r. wpłynęła polityka stóp procentowych NBP w 2004 roku, decyzje w polityce pieniężnej w 2005 roku oraz towarzyszące im zjawiska makroekonomiczne, do których należy zaliczyć słaby wzrost popytu krajowego i produktu krajowego brutto w 2005 roku, umocnienie kursu złotego w latach 2004-2006, wysoka choć obniżająca się stopa bezrobocia oraz zjawiska globalizacyjne, jak rosnąca otwartość gospodarki i związana z nią wzrastająca konkurencja, wzrost importu towarów z krajów o niskich kosztach wytwarzania oraz zmniejszenie wpływu wysokich cen ropy na inflację. W 2006 roku nastąpiło ożywienie w gospodarce odzwierciedlające się w przyspieszeniu popytu konsumpcyjnego i inwestycyjnego, zwiększaniu liczby pracujących i spadku stopy bezrobocia. Jednocześnie utrzymywała się bardzo wysoka dynamika eksportu związana z poprawą konkurencyjności polskich przedsiębiorstw po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej i silnym wzrostem gospodarek naszych głównych partnerów handlowych.

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Na posiedzeniach w styczniu i lutym 2006 roku Rada Polityki Pieniężnej podjęła decyzję o obniżeniu podstawowych stóp procentowych NBP, za każdym razem o 0,25 punktu procentowego, w wyniku czego stopa referencyjna ukształtowała się na poziomie 4%. Informacje napływające w kolejnych miesiącach wskazywały na umacnianie się tendencji wzrostowych w polskiej gospodarce. Obniżki stóp dokonane w pierwszym kwartale, szybszy wzrost

gospodarczy, a także poprawa sytuacji na rynku pracy i prognozowane zwiększenie dynamiki jednostkowych kosztów pracy spowodowały, że kolejne projekcje inflacji sygnalizowały narastanie presji inflacyjnej. Systematycznie, choć powoli, rosły także wskaźniki bieżącej inflacji, zarówno indeksu cen konsumpcyjnych, jak i miar inflacji bazowej. Wprawdzie bieżące tempo wzrostu cen utrzymywało się na niskim poziomie, jednak umacniające się ożywienie w gospodarce i coraz większe prawdopodobieństwo wzrostu inflacji utwierdziły Radę w przekonaniu, że stopy procentowe nie powinny być dalej obniżane.

Istotnym elementem strategii polityki pieniężnej jest komunikacja banku centralnego z otoczeniem gospodarczym. W 2006 roku najważniejszymi narzędziami komunikacji były, tak jak w poprzednich latach, kwartalne „Raporty o inflacji” oraz miesięczne komunikaty i konferencje prasowe po posiedzeniach Rady Polityki Pieniężnej. Zgodnie z „Załoženiami polityki pieniężnej na rok 2006” Rada dążyła do zwiększenia przejrzystości i jednoznaczności komunikacji z otoczeniem. Dążenia te wyrażały się szczególnie w coraz pełniejszym przedstawianiu w „Raportach o inflacji” najważniejszych problemów będących przedmiotem dyskusji na decyzyjnych posiedzeniach Rady.

3. Nadzór bankowy

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Drugim podstawowym obszarem funkcjonowania Narodowego Banku Polskiego są działania na rzecz stabilności systemu bankowego, który stanowi główną część systemu finansowego w Polsce. W 2006 roku aktywa banków w Polsce stanowiły 67% aktywów całego polskiego systemu finansowego. Zainteresowanie systemem bankowym wynika z roli, jaką odgrywa on w

transmisji impulsów monetarnych niezbędnych do osiągnięcia podstawowego celu Narodowego Banku Polskiego, to jest utrzymania stabilności cen.

Na koniec 2006 roku działalność operacyjną w Polsce prowadziło 635 banków, w tym 50 banków w formie spółki akcyjnej, 1 bank państwowy i 584 banki spółdzielcze, a także 12 oddziałów instytucji kredytowych. W wyniku racjonalnej i efektywnej działalności placówek bankowych, a także w związku z dobrym stanem gospodarki, poprawą sytuacji kredytobiorców i jakości portfela kredytowego banków oraz korzystną sytuacją na rynkach finansowych, kondycja ekonomiczno-finansowa polskiego sektora bankowego w 2006 roku zdecydowanie się poprawiła. Rekordowe wyniki finansowe całego sektora bankowego osiągnięte w 2006 roku wskazują, że jest on jednym z najbardziej rentownych działów naszej gospodarki.

W 2006 roku wyraźnie poprawiła się jakość portfela kredytowego banków. Relacja kredytów zagrożonych do kredytów ogółem spadła z 14,9% w 2004 roku do 11,0% w 2005 roku i 7,4% w 2006 roku. Jednocześnie wysokie tempo wzrostu kredytów sprawia, że ryzyko strat kredytowych może ujawnić się w czasie spowolnienia gospodarczego. Dodatkowym źródłem ryzyka jest znaczny udział kredytów walutowych zaciągniętych przez gospodarstwa domowe, choć udział zadłużenia gospodarstw domowych w Produkcie Krajowym Brutto wynoszący na koniec 2006 roku ok. 8% PKB jest prawie 5-krotnie niższy niż w krajach strefy euro. Wpływ wzrostu kredytów na stabilność systemu finansowego w ciągu najbliższych kilku lat będzie w dużej mierze zależał od tego, czy banki zachowają należyłą ostrożność przy doborze kredytobiorców, a przede wszystkim czy warunki, w których działają banki i ich klienci, będą nadal sprzyjające.

Średni współczynnik wypłacalności banków na koniec 2006 roku wyniósł 13,2%, znacznie powyżej wymaganego poziomu 8%. W latach 2005-2006 fundusze własne banków wzrosły o 12,2%, a w porównaniu z 2003 rokiem o 26,3%. Wyniki przeprowadzonych w Narodowym Banku Polskim symulacji wskazują, że obecnie sektor bankowy ma kapitał wystarczający do pokrycia ewentualnych strat spowodowanych pogorszeniem się jakości portfela kredytowego.

Szczególna pozycja banków w polskim systemie finansowym i ich istotny wpływ na rozwój gospodarczy kraju powodują potrzebę stałej i wnikliwej oceny ich działalności. Nadzór nad działalnością polskiego sektora bankowego sprawują Komisja Nadzoru Bankowego i jej organ wykonawczy Generalny Inspektorat Nadzoru Bankowego – będący jednostką organizacyjną Narodowego Banku Polskiego.

W ubiegłym roku nastąpiły zmiany instytucjonalne w funkcjonowaniu nadzoru nad rynkiem finansowym. Zgodnie z ustawą z 21 lipca 2006 roku o nadzorze nad rynkiem finansowym, 19 września 2006 roku została powołana Komisja Nadzoru Finansowego oraz zmieniono skład Komisji Nadzoru Bankowego.

Ustawa zakłada, że 31 grudnia 2007 r. nastąpi likwidacja KNB jako formalnego organu nadzoru bankowego, oraz likwidacja Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego (GINB) i włączenie nadzoru bankowego w struktury Komisji Nadzoru Finansowego.

W trakcie prac przygotowawczych do drugiego etapu reformy nadzoru nad rynkiem finansowym zidentyfikowane zostały istotne potencjalne zagrożenia, związane z realizacją reformy według harmonogramu założonego w ustawie, czyli do końca 2007 r. Podstawowe ryzyko, jakie zidentyfikowano odnosi się do funkcjonowania sieci bezpieczeństwa finansowego jako całości. Podstawowym warunkiem skuteczności sieci bezpieczeństwa finansowego jest

współpraca pomiędzy instytucjami ją tworzącymi. W dotychczasowych uwarunkowaniach, kiedy operacyjna funkcja nadzoru realizowana jest przez GINB, będący w ramach NBP, bank centralny może odgrywać wiodącą rolę w sieci bezpieczeństwa finansowego w Polsce, zarówno na etapie zapobiegania kryzysom, jak również w sytuacji, gdy trzeba kryzys rozwiązywać. Nałożenie się procesu budowy krajowego i międzynarodowego systemu bezpieczeństwa finansowego na proces likwidacji GINB w strukturach NBP poważnie zagraża sprawnemu funkcjonowaniu sieci bezpieczeństwa finansowego i dostosowaniu jej do wymogów wynikających z naszego uczestnictwa w Unii Europejskiej. Na posiedzeniu ECOFIN we wrześniu 2006 r. przyjęto rekomendacje dotyczące potrzeby budowy krajowych rozwiązań w zakresie zarządzania kryzysowego i zatwierdzono kalendarz dalszych działań służących poprawie organizacji zarządzania kryzysowego w krajach Unii Europejskiej. Harmonogram zakłada powołanie krajowych grup sterujących, których celem ma być zapewnienie współpracy pomiędzy ministerstwem finansów, nadzorem bankowym i bankiem centralnym w zakresie zarządzania kryzysowego oraz stworzenie krajowych planów awaryjnych. Zdecydowana większość krajów Unii Europejskiej wdrożyła już rekomendacje ECOFIN, dotyczące powołania Komitetów Stabilności Finansowej i podpisywania stosownych porozumień pomiędzy ministrami finansów, bankami centralnym i nadzorami bankowymi.

Podstawowym celem nadzoru bankowego jest zapewnianie bezpieczeństwa środków gromadzonych na rachunkach bankowych. Realizacja tego celu prowadzi pośrednio do zapewnienia stabilności sektora bankowego, utrzymania reputacji banków i zwiększenia zaufania klientów do banków. Przykładem takiego działania – w odpowiedzi na rosnące zaangażowanie banków w finansowanie rynku nieruchomości i znaczny wzrost kredytów walutowych – było wydanie przez nadzór bankowy w marcu 2006 roku Rekomendacji „S”, dotyczącej dobrych praktyk w zakresie udzielania kredytów hipotecznych.

W 2006 roku jednym z priorytetowych zadań regulacyjnych nadzoru bankowego było przeniesienie do polskiego systemu prawnego postanowień Nowej Umowy Kapitałowej. Ważną częścią tych prac było przygotowanie projektu nowelizacji ustawy – Prawo bankowe oraz projektu przepisów wykonawczych do ustawy. Prace te poprzedzono analizą Nowej Umowy Kapitałowej oraz konsultacjami z sektorem bankowym na temat krajowych rozwiązań legislacyjnych. Jednocześnie starannie analizowano przygotowanie sektora bankowego do wprowadzenia Nowej Umowy Kapitałowej.

Nadzór bankowy systematycznie analizował także sytuację ekonomiczno-finansową banków spółdzielczych. Przedmiotem szczególnej uwagi był poziom funduszy własnych tych banków ze względu na przypadające 31 grudnia 2005 roku i 31 grudnia 2007 roku terminy osiągnięcia kolejnych progów kapitałowych (odpowiednio 500 tysięcy euro i 1 milion euro). Fundusze własne banków spółdzielczych wzrosły w 2006 roku o 17,1% w porównaniu z 2005 rokiem. Należy również podkreślić, że na koniec 2006 roku wszystkie banki spółdzielcze osiągnęły minimum kapitałowe w wysokości 500 tysięcy euro.

4. Zarządzanie rezerwami dewizowymi

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Kolejnym ważnym zadaniem realizowanym przez Narodowy Bank Polski jest prowadzenie gospodarki rezerwami dewizowymi.

Rezerwy dewizowe dają krajowi dwojakiego rodzaju korzyści: ekonomiczne i finansowe. Korzyści ekonomiczne to wspieranie stabilności kursu waluty krajowej, zapewnianie jej wymienialności oraz umacnianie wiarygodności finansowej kraju, dzięki ograniczeniu premii za ryzyko inwestowania w walucie

danego kraju. Korzyści finansowe polegają na osiągnięciu dochodu, który co roku jest przekazywany do budżetu państwa.

Zarządzając rezerwami dewizowymi Narodowy Bank Polski kieruje się trzema następującymi zasadami:

- a) po pierwsze, zapewnieniem wysokiego poziomu bezpieczeństwa inwestowanych środków;
- b) po drugie, utrzymaniem niezbędnego poziomu płynności, gwarantującego sprawne realizowanie zagranicznych zobowiązań płatniczych Polski;
- c) po trzecie, przy respektowaniu dwóch powyższych ograniczeń, uzyskaniem maksymalnych dochodów z inwestycji.

W 2006 roku oficjalne aktywa rezerwowe wyniosły 35,43 mld EUR i były o 2,17 mld EUR wyższe niż rok wcześniej. Przyrost rezerw wynikał głównie ze zmian relacji kursowych oraz napływu środków z Unii Europejskiej.

Struktura walutowa rezerw zarządzanych przez Narodowy Bank Polski w 2006 składała się z trzech walut: dolara amerykańskiego, euro oraz funta sterlinga. Jednakże w wyniku przeprowadzonej na koniec 2005 roku analizy Zarząd Narodowego Banku Polskiego podjął decyzję o zmianie struktury rezerw walutowych w 2006 roku, zmniejszając udział dolara na rzecz funta sterlinga. Decyzja ta wpłynęła na podwyższenie poziomu rezerw. Znajdujące się w posiadaniu Narodowego Banku Polskiego środki walutowe były inwestowane w bezpieczne instrumenty finansowe o najwyższym ratingu. Taka strategia pozwoliła na osiągnięcie w 2006 roku dochodu z działalności inwestycyjnej w wysokości 4,3 mld zł. Z kolei dochodowość rezerw ukształtowała się na poziomie 3,2%.

W celu podwyższenia dochodowości rezerw dewizowych pod koniec 2006 roku Zarząd Narodowego Banku Polskiego zdecydował o dalszym zmniejszeniu udziału dolara w rezerwach do poziomu porównywalnego z udziałem euro oraz

rozpoczęciu inwestycji w dolarze australijskim. Ponadto rozpoczęto prace nad określeniem długoterminowej strategii inwestycyjnej oraz podjęto współpracę z przedstawicielami nauki, mającą na celu zastosowanie najnowszych metod z dziedziny matematyki finansowej do podniesienia dochodowości rezerw.

Posiadanie przez Narodowy Bank Polski rezerw dewizowych wiąże się nierozłącznie z ryzykiem zmian kursu złotego do walut obcych. Ryzyko to materializuje się w przypadku umacniania się złotego, gdyż wówczas obniża się wartość rezerw w przeliczeniu na złote co wpływa na pogorszenie wyniku finansowego NBP. Do tej pory silna aprecjacja złotego jaka miała miejsce w ostatnich latach nie spowodowała wystąpienia straty NBP, gdyż Narodowy Bank Polski posiadał zabezpieczenie przed skutkami umacniania się złotego w postaci rachunku rewaluacyjnego, którego wartość na początku 2004 roku wynosiła 29,4 mld złotych. Dotychczas rachunek ten neutralizował negatywne skutki aprecjacji złotego. Jego brak oznaczałby wysokie straty w latach 2004-2006. Gdyby na przykład Narodowy Bank Polski nie posiadał zabezpieczenia w postaci rachunku rewaluacyjnego strata banku wynikająca z aprecjacji złotego wyniosłaby w 2004 roku około 18 miliardów złotych, w 2005 roku 2,4 miliarda złotych, natomiast w 2006 roku 1,3 miliarda złotych. Dzięki istnieniu tego zabezpieczenia Narodowy Bank Polski we wspomnianych latach zamiast strat, wykazywał zyski: 4,4 miliarda złotych w 2004 roku, 1,2 miliarda złotych w 2005 roku i 2,6 miliarda złotych w 2006 roku, a wpłata z zysku NBP do budżetu państwa za rok ubiegły wyniosła 2,48 miliarda złotych.

W grudniu 2006 roku wobec wyczerpania się rachunku rewaluacyjnego Zarząd Narodowego Banku Polskiego zaproponował utworzenie rezerwy na pokrycie ryzyka zmian kursu złotego do walut obcych. Stosowną Uchwałę w tym zakresie podjęła Rada Polityki Pieniężnej w dniu 19 grudnia 2006 r. W efekcie tej decyzji wynik NBP za 2007 rok w całości zostanie przeznaczony na tę

rezerwę, co spowoduje brak wpłat z zysku NBP do budżetu państwa w przyszłym roku i być może w następnym.

5. Działania na rzecz systemu płatniczego

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Jednym z warunków niezbędnych do sprawnego funkcjonowania krajowych systemów finansowych oraz efektywnego prowadzenia polityki pieniężnej jest właściwe działanie systemów płatniczych. To właśnie dzięki nim uczestnicy krajowych i międzynarodowych rynków finansowych mogą pozyskiwać środki pieniężne, natomiast banki centralne mogą je wykorzystywać do przeprowadzania operacji polityki pieniężnej.

W ostatnich latach nastąpił dynamiczny rozwój polskiego systemu płatniczego. Zastosowanie nowoczesnych technologii oraz integracja z systemami funkcjonującymi w Unii Europejskiej stworzyły polskim bankom oraz ich klientom możliwości szybszego, bezpieczniejszego i tańszego przepływu środków zarówno w złotych, jak i w euro. Systemy płatności nie są jednak wolne od ryzyka związanego z ich funkcjonowaniem.

W związku z powyższym Narodowy Bank Polski za jedno ze swoich najważniejszych działań uważa sprawowanie nadzoru nad systemami płatności. Główne cele stojące przed Bankiem w tym zakresie to:

- a) po pierwsze, utrzymanie stabilności sektora finansowego poprzez zapewnienie efektywności i sprawności systemów płatności oraz ich zgodności z przepisami prawa;
- b) po drugie, zapewnienie i ochrona kanałów transmisji polityki pieniężnej;

- c) po trzecie, utrzymanie zaufania publicznego do systemów płatności, instrumentów płatniczych i waluty krajowej.

Poza realizacją wspomnianych wcześniej funkcji nadzorczych działania Narodowego Banku Polskiego na rzecz systemu płatniczego w 2006 roku koncentrowały się na zapewnieniu bieżącej obsługi systemu do rozliczeń w złotych i systemu do rozliczeń w euro, poprzez który polskie podmioty mają dostęp do paneuropejskiej infrastruktury rozliczeniowej czyli TARGET.

O znaczeniu wymienionych systemów i ich wpływie na stabilność systemu finansowego świadczą dane dotyczące ich wykorzystania. Według stanu na koniec grudnia 2006 roku prowadzono rachunki bieżące w złotych dla 55 banków, to jest o 2 więcej niż w 2005 roku. Na rachunkach tych przeprowadzono w minionym roku około 1,27 miliona operacji na kwotę 29,2 biliona złotych, co oznacza wzrost liczby zrealizowanych operacji o około 17% w stosunku do 2005 roku.

Narodowy Bank Polski należy do tej grupy banków centralnych, która prowadzi obsługę budżetu państwa. NBP prowadzi m.in. centralny rachunek bieżący budżetu państwa, rachunki bieżące państwowych jednostek budżetowych oraz rachunki bieżące państwowych funduszy celowych. W tym miejscu chciałbym dodać, że w 2006 roku blisko 100% posiadaczy rachunków korzystało z systemu Bankowości Elektronicznej *enbepe*, który pozwala na przekazywanie zleceń przelewu i innych dyspozycji w formie elektronicznej. Ponadto w 2006 roku Narodowy Bank Polski udostępnił Ministerstwu Finansów międzysystemowy interfejs Business to Business, który połączył funkcjonujący w Narodowym Banku Polskim Zintegrowany System Księgowy z systemem informatycznym Ministerstwa Finansów, wspomagającym zarządzanie środkami pochodzącymi z funduszy Unii Europejskiej. System ten umożliwia szybszą i niezawodną

wymianę komunikatów oraz zapewnia wysokie bezpieczeństwo przekazywanych danych.

W 2006 roku Narodowy Bank Polski rozpoczął tworzenie nowego systemu sprawozdawczości do celów nadzorczych i oceny stabilności sektora bankowego. System będzie obejmował sprawozdawczość finansową banków (FINREP) oraz sprawozdawczość rachunku kapitałowego (COREP). Stworzenie powyższego systemu jest niezbędne, aby sprawozdawczość bankowa w Polsce była zgodna z zasadami obowiązującymi w Unii Europejskiej, wynikającymi z przyjęcia dyrektywy dotyczącej wymogów kapitałowych, wprowadzającej w życie zasady Nowej Umowy Kapitałowej. Nowy system sprawozdawczy ma być wprowadzony w bieżącym roku. Ponadto Narodowy Bank Polski w 2006 roku rozpoczął prace nad budową nowego systemu statystyki monetarnej. Pozyskiwane dzięki niemu informacje zapewnią bieżące monitorowanie realizacji oraz projektowanie polityki pieniężnej banku centralnego. Będą również podstawą analiz agregatów i procesów monetarnych, a także umożliwią zaspokojenie potrzeb informacyjnych Europejskiego Banku Centralnego, innych zewnętrznych odbiorców oraz analityków Narodowego Banku Polskiego. Jednocześnie Narodowy Bank Polski w 2006 roku prowadził prace nad nowym systemem zbierania i przetwarzania danych na potrzeby statystyki bilansu płatniczego. Nowy system będzie w większym stopniu oparty na danych pochodzących bezpośrednio od podmiotów uczestniczących w obrotach z zagranicą. Celem tego projektu jest zapewnienie możliwości opracowywania statystyki bilansu płatniczego w sytuacji, gdy zmiany regulacji prawnych uniemożliwią pozyskiwanie danych z płatności bankowych.

W 2006 roku nastąpiło dalsze ograniczenie kosztów działania Narodowego Banku Polskiego. W porównaniu z 2005 rokiem zatrudnienie spadło o 146 etatów, a koszty wynagrodzeń zmniejszyły się o 0,7% (przy wzroście

wynagrodzeń brutto w gospodarce o 4,9%). W wyniku zakończenia projektu racjonalizacji zatrudnienia przeprowadzonej w latach 2004-2006 liczba pracowników w oddziałach okręgowych zmniejszyła się o 477 osób.

Nakłady finansowe poniesione w 2006 roku na realizację zadań i zakupy inwestycyjne w NBP wyniosły 71,2 mln PLN co stanowi 33% kwoty określonej w planie i były niższe o 61,8% w stosunku do wykonania 2005 roku. Główną przyczyną niewykonania planowanych nakładów były przedłużające się procedury postępowań przetargowych.

6. Pozostałe działania

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Na mocy Konstytucji wyłączne prawo emitowania znaków pieniężnych Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje Narodowemu Bankowi Polskiemu. Według stanu na dzień 31 grudnia 2006 roku wartość pieniądza gotówkowego w obiegu osiągnęła 75,4 miliarda złotych. Oznacza to wzrost wartości pieniądza gotówkowego o 20,4%, w stosunku do stanu na 31 grudnia 2005 roku, co jest konsekwencją wzrostu gospodarczego i wynikającego stąd zwiększonego zapotrzebowania na pieniądź gotówkowy. W 2006 roku zwiększyła się także liczba umów przechowania i zakupu znaków pieniężnych złożonych w bankach jako depozyt NBP. System depozytowy ułatwia bankom dostęp do znaków pieniężnych, umożliwia zmniejszenie kosztów transportu gotówki i zwiększa bezpieczeństwo obrotu gotówkowego. Na koniec 2006 roku 88 oddziałów banków komercyjnych przechowywało w swoich skarbcach depozyty NBP o wartości 2,6 miliarda złotych. W ubiegłym roku wzrosła również wartość krajowych znaków pieniężnych zakupionych przez banki komercyjne. Wyniosła ona 145,3 miliarda złotych, z czego 85,3 miliarda złotych stanowiły transakcje zakupu znaków pieniężnych z depozytu NBP, a 60 miliardów złotych transakcje

zawarte na podstawie umów kupna-sprzedaży krajowych znaków pieniężnych. Ponadto mając na celu m.in. upowszechnianie wiedzy o kulturze i historii naszego kraju, Narodowy Bank Polski wyemitował w 2006 roku 18 rodzajów monet kolekcjonerskich, a także pierwszy w Polsce banknot kolekcjonerski upamiętniający Papieża Jana Pawła II.

Mając na celu upowszechnianie wiedzy ekonomicznej, Narodowy Bank Polski realizował także projekty edukacyjne i stypendialne. Cieszyły się one dużą popularnością wśród uczniów, studentów i nauczycieli. W 2006 roku z Portalu Edukacji Ekonomicznej skorzystało 1,3 miliona użytkowników, a około 57 tysięcy wzięło udział w kursach internetowych. W 2006 roku Narodowy Bank Polski kontynuował organizowanie konkursów ekonomicznych i po raz kolejny współfinansował program stypendialny dla młodzieży ze środowisk wiejskich i małych miast – udało się zgromadzić środki finansowe na ufundowanie 1 147 takich stypendiów.

W 2006 roku Narodowy Bank Polski prowadził badania naukowe w dziedzinach mających podstawowe znaczenie dla realizacji jego ustawowych zadań. Bank dążył także do upowszechniania ich wyników poprzez publikacje w uznanych periodykach oraz organizowanie krajowych i międzynarodowych konferencji naukowych.

Narodowy Bank Polski współdziałał w 2006 roku z organami państwa, opiniując projekty aktów normatywnych i nienormatywnych z zakresu polityki gospodarczej i systemu bankowego. Uczestniczył także w posiedzeniach Komitetu Rady Ministrów, Komitetu Europejskiego Rady Ministrów, międzyresortowych konferencji uzgodnieniowych oraz komisji sejmowych i senackich. Dodatkowo przedstawiciele Banku brali udział w pracach takich gremiów jak: Komisja Nadzoru Finansowego, Komisja Nadzoru Bankowego, Rada Rozwoju Rynku Finansowego, Trójstronna Komisja ds. Społeczno-

Gospodarczych czy Komitet Zarządzania Długiem Publicznym. Jako członek Europejskiego Systemu Banków Centralnych Narodowy Bank Polski uczestniczył w konsultacjach projektów wspólnotowych oraz krajowych aktów prawnych, co do których istnieje obowiązek zasięgnięcia opinii Europejskiego Banku Centralnego.

W 2006 roku Narodowy Bank Polski przekazywał, tak jak w poprzednich latach, swoje doświadczenia innym bankom centralnym. W ramach pomocy technicznej dla krajów Europy Środkowej i Wschodniej oraz Azji Narodowy Bank Polski zorganizował wizyty studyjne, pobyty stażowe dla pracowników banków m.in. Gruzji, Mongolii i Azerbejdżanu oraz wizyty eksperckie w bankach centralnych m.in. Serbii, Wietnamu i Azerbejdżanu. Oprócz tego kontynuowano program pomocy szkoleniowej dla instytucji nadzorczych tzw. TIBS.

7. Zakończenie

Pani Marszałek, Wysoki Sejmie!

Artykuł 227 ustęp 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej nakłada na Narodowy Bank Polski odpowiedzialność za wartość polskiego pieniądza. Takie określenie misji banku centralnego wynika z przekonania, że największą wartością, jaką polityka pieniężna może wnieść do długofalowego rozwoju Polski, jest silny i stabilny złoty.

Jako Prezes Narodowego Banku Polskiego w 2007 roku chcę położyć nacisk na:
- rozwój Banku w kierunku wiodącego w Europie Środkowo - Wschodniej ośrodka analityczno – badawczego i zwiększenie wykorzystania potencjału regionalnych ośrodków akademickich. Dlatego też w bieżącym roku powołana została Rada Naukowa przy Zarządzie NBP, złożona z wybitnych ekonomistów z największych uczelni ekonomicznych w Polsce,

- przeprowadzenie kompleksowej i obiektywnej analizy na temat kosztów i korzyści przyjęcia wspólnej waluty przygotowanego we współpracy z ekspertami instytucji finansowych, przedstawicielami środowiska akademickiego oraz parterami społecznymi. W tym celu powołane zostało Biuro ds. Integracji ze Strefą Euro.

- wzmocnienie przejrzystości polityki pieniężnej, którego jednym z elementów jest publikowany od maja 2007 roku syntetyczny opis dyskusji po decyzyjnych posiedzeniach Rady Polityki Pieniężnej tzw. minutes; dążąc do jeszcze większej transparentności polityki pieniężnej zamierzam zabiegać o dokonanie przez Wysoki Sejm odpowiednich zmian ustawowych umożliwiających szybsze przekazywanie otoczeniu informacji o przebiegu obrad Rady Polityki Pieniężnej,

- wzrost bezpieczeństwa finansowego oraz przygotowanie sprawnego systemu zarządzania sytuacją kryzysową. W tym celu podjąłem działania zmierzające do przesunięcia likwidacji GINB na 1 stycznia 2013 roku oraz utworzenie Komitetu Stabilności Finansowej, w skład którego wchodziłoby wysokiej rangi przedstawiciele Ministra Finansów, Narodowego Banku Polskiego, Komisji Nadzoru Finansowego, Komisji Nadzoru Bankowego i Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Na forum Komitetu uzgadniane byłyby działania, służące wspieraniu stabilności finansowej w kraju, zarówno w sytuacjach normalnych jak również w przypadku zagrożenia kryzysem.

Przy tej okazji zwracam się do Pań Posłanek i Panów Posłów z prośbą o uchwalenie przez Wysoki Sejm Ustawy zmieniającej ustawę o nadzorze nad rynkiem finansowym.

Podsumowując, chcę stwierdzić, że Narodowy Bank Polski poprzez dbanie o silny pieniądz i stabilny system finansowy, a także nieustannie pracując nad jakością wykonywanych zadań, wnosi i będzie wносił istotny i trwały wkład w systematyczną poprawę warunków życia naszego społeczeństwa.

Dziękuję za uwagę.